

קעא:

עין משפט
נר מצוה

לא נחלקו אלא בשער מאוחר בעלמא. ואיל. ויש מפרשים א"ר פדת הכל מודי לדעת כן נכתב שיבינו שאין ישראל כעשירה בתשרי ולא חזר וכתב זו הזק

מתקין לה אבי. (ש) נראה לרי"י דקבלה מרבה וכן הא' ודמרי' בטוטה (דף י' ושם ד"ה אחר) על משנה שזכרת בחובות ויולאט' ש"ל כותבין שזכר אחר חז"י מני מקרעת נראה דדקדוקא הוא דמהאי' ליכא לתשמע מינה דהא בשמעתא דהטוען אחר מעשה ד"ה פרק שני' אלוהין (כ"ח דף י"ז ושם ד"ה הילא) משמע דס"ל דכותבין שזכר:

בתר דאמר ליה רב ספרא
לספריה כי כתביתו האי
תברא בל. שמה היו שוכחין לכתוב
האי שערך כו' ע"כ כתבו זה:
אי

לן מעפריה דרב ושמואל רמי
תרווייהו כותבין שובר וכן כי אמר
ידכותבין שובר דאי סלקא דע
ולא וחדרי מתקף לה אביי ואסי
הלה וחדרי א"ל רבא זאין יעבר
פסולין ידמאוחרון כשרין א"ר
מקח וממכר אפילו מאוחרין נ
וכתיב ליה (ט) בתשרי ומתרמי
מפיק ליה ואמר ליה הדר ובנש
בניסן וכתיב ליה שטרא דבגדי
ליה לה בי שטראי וא"ל איירכב
וא"ל (ט) הני השתא הוא דיופת
לרב כהנא ואמרי לה רב ירמ
שטרי מאוחרי וכתבין תברא (א)
לספריה כי כתביתו שטרי
כתבניה אלא אחרונהו וכתבנהו
קא עבדינן הכי בתר דאמר
אי ידעיתו זימנא דשטרא כר
לרעיה אמר ליה רבינא ל

שביעית: המוקדים פסולין. שבתותיו
ואפי' זמנן שני לא גובה כדאמרין בלח
זו שנתכח בו בחדש גניסין ובחדש גניס
היום אוחזין ביה י"ג. ארש"י מוקי לה בזה
שכרין. שבתותיו בחדש גניסין ומכנה
חדש שער: אמר רב המנונא לא שנו
ולא נפיק מיניה חורבא ורב הונאה פ"י
פסולין. וזמנין דזמנן ראוין ארעא
שדה לשמעון דמרי וזוז ראוין ולקח
הבא מודה דמרי יפסיד שמעון אם לא
יוציא שטרי בחדש תבשיר ויאמר את
יוסי דפסיל שטור מאחור משום רב
האידן תבשין שטרי מאחורין וכבש
כו'. ליבא למחש מדי דמיין דכחוש בתר
לר' יהודה בין לר' יוסי דמיין דרדיעין
היינו משום דשטר מאחור תכבשו כמו
עבדין הכי. אלא תבשין שטרי מאחור
האידן וזמא דשטרא תכבוש. בתור
שאפי' תבש את השטר מאחור הרי
תבש שום זמן בשביר אלא כסוס השט
לוריעה השוכר לא שניא אם השטר
יליה עוד ללוה הוא כסוס זמנן ה

אבא הא תקתא דאמי לספרא כי כתביתו שטרא מאוחר
תש מידי; אי ידעיתו זימניה דההיא שטרא כתבו. בתבר
לחברא.

גט פשוט פרק עשירי בבא בתרא

ניה חורבא. אליבא דר' יוסי דמפרש שטר וימנאח כו' וכל זה דתב בשטר ר בעלמא שכתוב בו זמנו בשבת או הוה ליה למימר אמר ר' פדת הכל מודים שאם כתב בו הוצקנו כו' ועוד

כיון דכחז וזמו בשבת למי לי למחזק
החוקקת כ"י ה"ה מניחיל א"י יודיעי שלא
נכתב ביום השבת וציוס הכפוסים
ומתאחר א"י כדפי' לעיל: דרבי
יחודה. דמכשיר לטעמיה דלחמא אין
מתבין שובר הלך לא חייש בין
מחזק למשכח בנזמו לעולם איני
פוער עד שיקא השטר ויקרעו ויון
שקרקע השטר לא חייש למדי: ור' **יוסי**.
דפוסל המחזק: לטעמיה דלחמא

כותבין שובר. היכא דפרע מקלח
חובו וה"ה היכא דפרע כל חובו
וטוען מלוה אירכס שטרי דמפרש
לקמן כותבין שובר ומתנין ללוה
להודיע שפרע כל חובו והלכך האי

שער מאחזר פסול הוא כ' (0):
ואמר ייחזקאל לירבעם לִי. והִיא בָנָה
 אִירָעֵם הַיָּהוּה דְּמַלְעָה חֲזִי חֻבּוֹ וּכְתוּבוֹ
 שׂוֹבֵר לָלוֹה יָכוֹל הַלְוִיָּהּ אֲחֵרִי
 כִּן שַׁעַר חֻבּוֹ שְׂכֻמוֹ וְזִמְתּוֹ אֲחֵרִי מִן
 הַסּוֹבֵר וַיֹּאמֶר מִמּוֹן אֲחֵרִי הוּא זֶה
 שְׁלִית מִמֶּנִּי אֲחֵרִי כִן וַיִּגְבֹּה כֵּל חֻבּוֹ
 מִשָּׁלֶם שְׁהִי אֵין דְּיוֹעַ שְׁהוּא מִתְּאֵחֵר
 אֲחֵרִי שַׁעַר שְׂכֻמוֹ וְזִמְתּוֹ בְּשֵׁת אֲשֶׁרֶה
 בְּחִשְׁרִי לֹא מִלְיִמֵּר הַשְׁחָא אֲחֵרִי
 דְּחִשְׁתָּ מִינֵהּ: **אמר רב הונא ברבי**
דבר ירושע בר' מלחא באפי נפשי
 היא. הו מילי פלגא פן יחזור המלה
 ויבא על חובו אבל כלמיה חוביה
 לא דמלוה אפשר אנפשיה שלא מזה
 לשמור את שטרו: **ומסבכרא דרופין**
שוכר כלמיה חוב היכא דאירכס
 ויפא: **אמר רב יהושע דחמי**

שטערן: יאסער, סניג, ווארש, צאנזער
 ישמח באהילת ממון אחרים חנם:
 עבד לזל לאיש מלוה. מוטע שיחא
 טורח ודאגת שמירת שטר מוטל על
 הלוה יותר מן המלוה: פנן הכס.
 בסדר זרעים בפרה אסרונו למחבת

וְעַל דַּלְתִּי לְתִפְרֹק לְקוֹמוֹת שָׁלֹן אֲנִי
 יִצְחָק מִזֶּמֶן רִאשׁוֹן אֲבָל מוֹקְדִמִּין בַּעֲנִין
 דְּמוּנִים נֶגְדִי שְׂרֵי בֹה נִחְלָקִין בְּפִקֵּק
 וְעֵצֵד נִפְתִּיחֵי וְהֶלֶקֶךְ כִּמְלִי וְהַמְאֹרִסִּים
 אֵינִי דִבְרֵשׁ שְׂהִרִי מִחַל לִי שֶׁעֲבֹד שֶׁ
 דִּידָה לְעֻמֵּמִים דְּלֹאֵר אִין כּוֹחֵמִין שׂוֹבֵר
 לְבָשְׁטֵר מִקָּה וּמִמְכֵּר אִפִּי מֵאֹהֲרִים
 וְכִי שְׂטֵר אֲחִישֵׁי כִּבְּדִי בִּרְאוּבִין מִבֵּר
 יִסְכֵּר לִי וְאִשְׁלִי לִמִּי אִין כּוֹחֵמִין שׂוֹבֵר
 וְכִי שְׂפֵדֶה שְׂדֵרֵה בְּחִמּוֹ יִחוּר שְׂמֻעִין
 נְמִי בִּי. דְּלֹאֲמַרְנִי לְעִיל אֲלִיבָה דְּרִי
 לִיבֵר דְּרֹאֲמִין אֲלִיבָה דְּרִי יִהְיֶה:
 כִּי בְּכֵר דְּלֹאֵר לִבִּי רִי אֲנֵל אֲפִסְרֵה
 שְׂהֵר בְּחִשִּׁי בִּשְׂכֻנָּה לְעִיל וְכִי אִין
 וְשׂוֹה פְּרוּעַ וְהֵאֵל דְּקִדְשִׁי לִי שׂוֹבֵר
 לִי רַב אִשִּׁי לְרַב כִּפְּנֵה (ו) הֵאֲדִינָה לֵאלֹהִים
 אֲפִי: וְכִי חִיִּינִין לְחֹרֶבֶדֶר דְּרִי יוֹסִי:
 מִזֶּמֶן בִּי וְזֶמֶן פְּטוּי וְזֶמֶן אִין יוֹכֵל לְרִמּוֹת
 בְּשִׁטֵּר כִּבְּדִי וְהֵאֵל שְׂחֵמָה שָׁלֹן יֵהֵא
 קוֹק הַשְּׂטֵר שְׂחֵמָה בִּי כְּסוֹס מִמּוֹן בִּי
 וּמִשְׁעָה זֶרֶךְ הַמְּלִיחָה לִיבֵר שָׁלֹן
 הֵהוּא הוּא יֵהֵא דְּאִפְסֵד אֲנִשְׁפִּיחִי:
 וְהִלְצֵנִי

דימנא אחריית דאמרינן שם זמנו נכתב אחר הפרעון
כל אימת דמפיק הא שטרא בתר הכי והאי מפיק ליה

מסורת הש"ס

(א) (שבת פט.), (ב) (ע"י נג):
 חולין פח: (ג) וע"י עזרן פזר:
 עפר א' (ג) (מחזיקים טז):
 ושי"ג (ד) (ע"י חופ' מחזיקים
 טז: ד"ה מחזיקין), (ה) ב"מ ט.
 פב. פקדורין לב. ד"ה ב. ת.
 שביעית פ"י מ"ה לעיל קטז.
 (ו) רש"י רלא עבדין ה"י
 דמכנין שטר מאחרי ומכני
 תנחל נהר, (ז) ז"ל רב אפי.
 רש"י, (ח) רש"י שוכרין.

ורדה אור השלם

וְעָשִׂיר בְּרָשִׁים יִמְשֹׁל
וְעָבָד לֹחֶה לְאִישׁ מִלֹּחֶה
מִשְׁלִי כֹב וְ

הגהות הב"ח

[illegible]